

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ningen, kan ikke nytte noget, for det viser sig, at i 1932 havde de større Landmænd leveret 3,52 pCt. af den samlede Svineproduktion, men i 1933, da der var Tale om at gaa ind i en Regulering, blev der tildelt de større Landmænd 4,35 pCt. De smaa Landmænd, som man vilde give en Forret, leverede i 1932 30,19 pCt., og denne Procent voksede i 1933 efter Reguleringen til 34,27 pCt. Det, der var Hensigten med Reguleringen og med Kornloven, var jo, at de smaa Landbrug skulde have en Fordel, at Midtergrupperne ikke skulde berøres, og at de større Landmænd maatte afgive Kort for at faa en Fastlæggelse af Kornpriserne. Saadan skete det imidlertid ikke, og derfor er det nu, man søger at bøde paa det ved at foretage den Forandring, der her er foretaget.

Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at lave Kornpriser giver Kriser i et Land, medens høje Kornpriser giver gode Kaar — ja, hvis det ærede Medlem havde tilføjet: for Godsejerne, havde det været fuldstændig rigtigt. For Danmark, der gennem Aarene har været kornkøbende og fedevaresælger, kan høje Kornpriser og lave Fedevarepriser aldrig være en Fordel, det omvendte er Tilfældet, naar man skal se paa det samlede Landbrug, og derfor ogsaa naar man betragter det hele Samfund. Hvis vi paa nogen Maade kunde faa Udlandet til at forstaa, at naar Kornpriserne var høje, maatte de ogsaa betale tilsvarende høje Fedevarepriser, ja, saa var der maaske noget om det, det ærede Medlem siger, men saadan er Forholdet jo nu engang ikke.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at jeg har aldrig sagt, at det udelukkende er Ordningerne, der er Skyld i, at det mindre Landbrug har faaet en beskednere Forrentningsprocent end det større Landbrug, tværtimod, jeg lægger ikke Skjul paa, at naar det er gaaet saa galt i det sidste Aar, hænger det først og fremmest sammen med, at der har været et højst urimeligt Forhold mellem Priserne paa Landbrugets Raastoffer og Priserne paa dets Produkter. Dette urimelige Forhold karakteriseres ved det Tal, jeg nævnte forleden Dag, Forholdstallet mellem Smør og Foderblanding, idet dette Tal i Vintermaanederne i Fjor var nede paa 10 og derunder, og for Tiden er det oppe paa 15.

Naar man har saadanne Forholdstal gennem længere Tid, er det indlysende, at først og fremmest det mindre Landbrug rammes. Her er Hovedaarsagen til det mindre Landbrugs vanskelige Stilling. Men der-

næst har jeg fremhævet, at Ordningen har givet det store Landbrug den Begunstigelse, man har ønsket, men den har desværre ikke givet det Resultat, at det store Landbrug forlods maatte aflevere Kort til det mindre Landbrug til Dækning af den Udgift, det mindre Landbrug har i Anledning af de højere Kornpriser. Det er derfor, Regeringen og Landbrugsraadet nu foreslaar, at der gives det mindre Landbrug nogle flere Kort, og saaledes at det store Landbrug afleverer Kort, men at det store Landbrug til Gengæld faar 1 Kr. mere for hver Tønde Korn, de sælger, hvis Priserne gaar ned til det Punkt, der er Tale om.

Selv om det nu ikke er lykkedes at overbevise det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, kan jeg betro det ærede Medlem, at jeg har gjort Forsøg paa at sætte mig ind i hans Tankegang, ogsaa før Spørgsmaalet blev rejst her. Jeg vilde meget gerne have været med til at gennemføre en saadan Ordning, hvis jeg troede, den havde nogen som helst Betydning, og at den ikke vilde medføre meget store Administrationsvanskeligheder. Men det er det Resultat, jeg er kommet til, og det ærede Medlem har ikke kunnet overbevise mig om, at min Betragtning er urigtig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kornimportørerne kan jeg sige til det ærede Medlem, at der er ingen Grund til at foretage det, han her ønsker, for vi har en Lov om Priskontrol, og vi har for øvrigt ingen autoriserede Kornimportører. Enhver kan frit importere Korn — hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kunde ønske at give sig til det, har han fri Ret til det.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Carl Petersen): Jeg stillede et Par direkte Spørgsmaal til Venstres ærede Ordfører. Jeg har ikke faaet direkte Svar paa dem, men jeg kan dog vist gaa ud fra, at Venstre ikke ønsker Ordningerne bort, da de beskytter Landbrugets Økonomi, og jeg maa vel ogsaa antage, at man ønsker, at Organisationerne fremtidig, saa vidt muligt, skal ordne Reguleringen. Men saa er det mærkeligt, at Venstre ikke ønsker at stemme for en Bemyndigelseslov, der netop giver Organisationerne Adgang til at foretage denne Regulering.

Saa kan der kun være tilbage dette ene — hvis der da skal være en Smule Fornuft i det —, at man er misfornøjet med den Regulering, som Landbrugets Organisationer er enedes om, og saa kunde jeg godt